

Psychologia kliniczna - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Psychologia kliniczna
Kod przedmiotu	12.2-WP-PSP-PsK
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Praca socjalna
Profil	praktyczny
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2021/2022

Informacje o przedmiocie	
Semestr	3
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	- dr Marzanna Farnicka - dr Marcin Florkowski

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	15	1	9	0,6	Zaliczenie na ocenę
Ćwiczenia	15	1	9	0,6	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Zapoznanie studenta z podstawowymi pojęciami z zakresu psychologii klinicznej, pogłębienie i zrozumienie mechanizmów psychologicznych warunkujących powstanie zaburzeń psychicznych, poszerzenie wiedzy i umiejętności z zakresu interwencji i pomocy.

Rozpoznawanie najczęściej pojawiających się zaburzeń psychicznych i podstawy pomocy psychologicznej.

Wymagania wstępne

Zaliczenie kursu z Wprowadzenia do psychologii.

Zakres tematyczny

Treść wykładów:

Norma psychologiczna. Pojęcie normy. Definicje nienormalności. Pojęcie zdrowia psychicznego. Klasyfikacja zaburzeń. Wyjaśnianie zaburzeń psychicznych w różnych koncepcjach psychologicznych. Podejście psychodynamiczne. Podejście poznawczo-behawioralne. Podejście biologiczne. Psychologia humanistyczna. Psychopatologia ogólna. Zaburzenia spostrzegania. Zaburzenia pamięci, myślenia, uczuciowości, świadomości. Specyfika zaburzeń okresu dzieciństwa i adolescencji. Teoretyczne modele zaburzeń wieku dziecięcego. Specyficzne problemy związane z zaburzeniami okresu dzieciństwa. Psychopatologia rozwojowa. Rola rodziny w procesie tworzenia się zaburzeń. Zaburzenia osobowości. Diagnozowanie. Rozwój zaburzeń. Grupy zaburzeń. Zaburzenia psychotyczne. Schizofrenia. Poglądy historyczne. Symptomy. Deficyty funkcjonowania. Źródła podatności. PTSD. Charakterystyka zaburzeń po stresie urazowym. Przebieg. Podatność. Leczenie. Zaburzenia nastroju: Depresja: objawy, mechanizmy cierpienia w depresji, przyczyny depresji, rodzaje depresji, leczenie, strategie zaradcze przeciw obniżaniu się nastroju. Zaburzenia lękowe: Strach i lęk, fobia, panika, zaburzenia obsesyjno-kompulsywne. Terapia zaburzeń psychicznych. Historyczne i współczesne kierunki terapii. Metody terapeutyczne. Skuteczność psychoterapii. Uzależnienie

Treść ćwiczeń:

Podstawowe zagadnienia dotyczące psychologii klinicznej dzieci i młodzieży oraz psychopatologii rozwojowej. Zaburzenia eksternalizacyjne: ADHD, ADD, zaburzenia zachowania i zachowania opozycyjno-buntownicze. Zaburzenia internalizacyjne: Depresja dzieci i młodzieży. Samobójstwa. Zaburzenia lękowe. Autoagresja i celowe samouszkodzanie. Uogólnione zaburzenia rozwoju: autyzm, upośledzenie umysłowe. Zaburzenia odżywiania: anoreksja i bulimia. Zaburzenia nawyków i wydalania: moczenie, zanieczyszczanie się kałem. Leczenie dzieci po urazach psychicznych: najistotniejsze aspekty terapii, podstawowy proces terapii, stany warunkowane urazem. Kontakt terapeutyczny, warunki skutecznej pomocy, interwencja kryzysowa.

Metody kształcenia

Wykład i ćwiczenia.

Wykład konwersatoryjny. Aktywne metody pracy z grupą: prezentacje multimedialne, analiza przypadków.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi scharakteryzować podstawowe koncepcje psychologiczne człowieka i potrafi je zastosować w odniesieniu do podstawowych problemów psychologii klinicznej	• K_W03	• analiza przypadku	• Ćwiczenia
Student potrafi opisać przebieg rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym w odniesieniu do problematyki patomechanizmów zaburzeń	• K_W04	• test	• Wykład
Student ma podstawową wiedzę z zakresu psychologii klinicznej i potrafi ją umiejscowić w odniesieniu do pomocy społecznej i innych nauk humanistycznych	• K_W01	• test	• Ćwiczenia
Student powinien być świadomy poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia	• K_K01	• analiza przypadku	• Ćwiczenia
Student potrafi analizować wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii klinicznej w celu interpretowania problemów społecznych, wychowawczych, opiekuńczych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań	• K_U02	• praca pisemna	• Wykład

Warunki zaliczenia

Zaliczenie wykładów: Wykłady z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest test pisemny i praca pisemna.

Zaliczenie ćwiczeń: Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Każdy student zobowiązany jest do wykonania analizy przypadku oraz zaliczeniu testu z wiedzy.

Ocena końcowa: Ocena końcowa jest wypadkową ocen z zaliczenia wykładów i ćwiczeń. Nie ma możliwości uzyskania pozytywnej oceny z wykładów bez wcześniejszego uzyskania zaliczenia z ćwiczeń oraz nie ma możliwości uzyskania zaliczenia przedmiotu w wypadku nieobecności w wymiarze przekraczającym 30% czasu zajęć.

Literatura podstawowa

Psychologia kliniczna (2006), pod. red. H. Sęk, Warszawa: PWN. T.2

Seligmann M., Walker, E., Rosenhan, D. (2017), Psychopatologia. Gdańsk: GWP.

Kendall, P. (2004). Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji. Gdańsk: GWP.

L. Cierpiałkowska (2010) Psychopatologia WN Scholar

Literatura uzupełniająca

Carson, Butcher, Mineka (2004). Psychologia zaburzeń. Gdańsk: GWP.

Sterling, J., Hellewell, J. (2005). Psychopatologia. Gdańsk: GWP.

Belin S. (2002). Schizofrenia. Gdańsk: GWP.

O'Connor, R., Sheehy. N. (2001). Zrozumieć samobójcę. Gdańsk: GWP.

Yapko. M. (2000). Kiedy życie boli. Zalecenia w leczeniu depresji. Gdańsk: GWP.

Dudek, B. (2002). Zaburzenia po stresie postraumatycznym. Gdańsk: GWP.

Rachman, S. (2001). Zaburzenia lękowe. Gdańsk: GWP.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Marzanna Farnicka (ostatnia modyfikacja: 17-04-2021 11:52)

Wygenerowano automatycznie z systemu SyllabUZ